

Usnesení Nejvyššího soudu ČSR ze dne 05.01.1971, sp. zn. Co 429/70, ECLI:CZ:NS:1971:CO.429.1970.1

Číslo: 62/1971

Právní věta: Při přezkoumání rozhodnutí o přiznání starobního důchodu v částce 1000 Kčs pracujícímu důchodci (podle ustanovení § 1 odst. 1 písm. a) vládního nařízení č. 73/1969 Sb., /1/ nerozhoduje soud o tom, kolik by činil celkový starobní důchod tohoto důchodce, kdyby přestal pracovat.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 05.01.1971

Spisová značka: Co 429/70

Číslo rozhodnutí: 62

Číslo sešitu: 7

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Důchod, Přezkum správních rozhodnutí, Řízení před soudem, Sociální zabezpečení

Předpisy: 99/1963 Sb. § 244 101/1964 Sb. § 92 161/1968 Sb. § C1 73/1969 Sb. § 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 62/1971 sb. rozh.

Při přezkoumání rozhodnutí o přiznání starobního důchodu v částce 1000 Kčs pracujícímu důchodci (podle ustanovení § 1 odst. 1 písm. a) vládního nařízení č. 73/1969 Sb., /1/ nerozhoduje soud o tom, kolik by činil celkový starobní důchod tohoto důchodce, kdyby přestal pracovat.

(Usnesení Nejvyššího soudu ČSR z 5. 1. 1971, [Co 429/70](#))

K žádosti navrhovatele, který získal již nárok na starobní důchod a dosáhl věku 65 let, přiznal mu Úřad důchodového zabezpečení v Praze starobní důchod v částce 1000 Kčs podle ustanovení § 1 odst. 1 písm. a) vládního nařízení č. 73/1969 Sb., protože navrhovatel dále pracuje. V podaném opravném prostředku se navrhovatel domáhal, aby toto rozhodnutí bylo doplněno o údaje o tom, kolik činí jeho celkový nárok na starobní důchod, který by mu náležel, kdyby přestal pracovat.

Městský soud v Praze potvrdil rozhodnutí Úřadu důchodového zabezpečení v Praze s odůvodněním, že žádosti navrhovatele o výplatu starobního důchodu při dalším zaměstnání bylo plně vyhověno. Současně poučil v odůvodnění svého usnesení navrhovatele o tom, kolik by činil jeho celkový nárok na důchod.

Proti usnesení soudu prvního stupně podal navrhovatel odvolání, ve kterém se znovu dožaduje, aby soud určil, kolik by činil jeho celkový nárok na starobní důchod.

Nejvyšší soud ČSR usnesení Městského soudu v Praze potvrdil.

Z odůvodnění:

Podle ustanovení § 92 odst. 2 zákona č. 101/1964 Sb. a § 244 a násl. o. s. ř. přezkoumává soud k podanému oprávněnému prostředku rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení o zákonných nárocích ve věcech důchodového zabezpečení. Soud sám o těchto nárocích nerozhoduje a pouze přezkoumává rozhodnutí vydaná orgány sociálního zabezpečení.

V daném případě mohl proto soud přezkoumávat pouze to, zda žádosti navrhovatele o přiznání starobního důchodu při dalším zaměstnání bylo vyhověno a zda navrhovateli byl přiznán důchod v zákonné výši. Navrhovateli byl Úřadem důchodového zabezpečení přiznán starobní důchod v částce 1000 Kčs měsíčně (v souladu s ustanovením § 1 odst. 1 písm. a) vládního nařízení č. 73/1969 Sb.) a současně mu byl přiznán podle čl. I zákona č. 161/1968 Sb. zvláštní přídavek v částce 59 Kčs měsíčně.

Tímto rozhodnutím nebylo rozhodnuto o celkovém výpočtu navrhovatelova starobního důchodu, který by mu příslušel, kdyby přestal pracovat. Nebylo také toho třeba, když bylo zjištěno, že navrhovatelův nárok činí alespoň 1000 Kčs, o jejichž výplatu požádal.

Soud po přezkoumání rozhodnutí odpůrce může jeho rozhodnutí potvrdit nebo zrušit; nemůže je měnit. Potvrdit je může jen tehdy, odpovídá-li zákonu. Jestliže však ve věci samé bylo rozhodnutím odpůrce o nároku navrhovatele správně rozhodnuto, nemohl by soud jeho rozhodnutí zrušit, i kdyby odpůrce při rozhodování o nároku vycházel z nesprávných předpokladů.

Otázka celkové výše navrhovatelova důchodu, na který by měl nárok, kdyby přestal pracovat, nebyla v daném případě předmětem rozhodování odpůrce, a proto ani soud nemohl o ní rozhodovat.

Bylo proto správně usnesení soudu prvního stupně potvrzeno.

Náhrada nákladů odvolacího řízení nebyla účastníkům přiznána, protože navrhovatel neměl v odvolacím řízení úspěch a odpůrci žádné náklady nevezšly.

1) srov. ustanovení § 2 nařízení vlády ČSSR č. 2/1971 Sb.